

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 1729

гр. София, 24.02.2023 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 50 състав,
в закрито заседание на 24.02.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Бойкинова

като разгледа дело номер **1252** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 4, вр. ал. 2 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 27а, ал. 1 от Закона за закрила на детето (ЗЗДет.).

Образувано е по жалба на Б. А. А. и В. С. А. качеството им на родители и законни представители на В. В. А. с ЕГН [ЕГН], Й. В. А. с ЕГН хх, М. В. А. с ЕГН [ЕГН] и А. В. А. с ЕГН [ЕГН], срещу заповеди № ЗД/Д-С-ВР-004/12.01.2023 г., № ЗД/Д-С-ВР-003/12.01.2023 г., № ЗД/Д-С-ВР-005/12.01.2023 г. и № ЗД/Д-С-ВР-002/12.01.2023 г., на директора на Дирекция „Социално подпомагане“ – В., с които на основание чл. 27, ал. 1 от ЗЗДет. във връзка с чл. 25, ал. 1 т. 4 от ЗЗДет. е наредено децата да се настанят временно за резидентна грижа в ЦНСТДБУ с адрес: [населено място], за срок до произнасяне на съда с решение или до промяна на обстоятелствата.

В жалбата се твърди, че с предприетите мерки от страна на социалния орган не само се откъсват децата от биологичната им среда, но от друга с настаняването им ЦНСТДБУ в [населено място] на практика ще настъпи отчуждаване от родителите им. Изтъква, че на семейството редовно се указва помощ не само от социалните служби, но и от фондация „Н. за малките“, както и че родителите могат да се грижат за децата си и по никакъв начин не застрашават живота и здравето на децата си. Сочи, че семейството има финансови средства да издържа децата, като доказателство за това с жалбата се представя трудов договор № 2669/16.01.2023 г., сключен между „ЗАУБА“ ЕАД и В. С. А.. Твърди, че административният орган не е положил достатъчно усилия при изследване на критерия „спешност“, тъй като подателят на сигнала, който е чичо на децата е съжалил и подал контра сигнал, като същият е имал възможност да се грижи за децата. По същество в жалбата се излагат съображения за незаконосъобразност на заповедта, като в нея има изрично искане за спиране на предварителното ѝ изпълнение.

Ответникът - Директорът на дирекция "Социално подпомагане" - В. в съпроводителни писма е окомплектовал преписката по издаване на оспорените заповеди, като не е изразил становище по жалбата и направеното искане за спиране на предварителното ѝ изпълнение.

Съдът, след като се запозна с писмените доказателства по делото и обсъди доводите на жалбоподателя, приема от фактическа и правна страна следното:

Искането за спиране на изпълнението на обжалваната заповед е процесуално допустимо - предявено в срок и от активно легитимирани лица, родители и законни представители на децата.

Преценено по същество искането за спиране на изпълнението е неоснователно.

Допуснатото предварително изпълнение по силата на закона може да бъде спряно по реда на чл. 166, ал. 4 АПК – по искане на оспорващия и при условията на чл. 166, ал. 2 АПК, когато не е предвидена изрична забрана за съдебен контрол, каквато в случая разпоредбата на чл. 27а, ал. 1 ЗЗДет. не съдържа.

С оспорената заповед, на основание чл. 27, ал. 1 от ЗЗДет. във връзка с чл. 25, ал. 1 т. 4 от ЗЗДет., е наредено настаняване на децата временно за резидентна грижа в ЦНСТДБУ с адрес: [населено място], за срок до произнасяне на съда с решение или до промяна на обстоятелствата.

Съгласно чл. 27а, ал. 1 от ЗЗДет заповедта на директора на дирекция "Социално подпомагане" по чл. 27, ал. 1, включително в случаите на спешно настаняване извън семейството, подлежи на предварително изпълнение по силата на закона, но може да се обжалва от родителите на детето в 14-дневен срок от съобщаването. По този начин законодателят е въвел изключение от общото правило в административното правораздаване, въведено в чл. 166, ал. 1 от АПК, че оспорването спира изпълнението. Презюмирал е наличието на важни държавни и обществени интереси, които трябва да бъдат защитени чрез незабавното изпълнение на издадения административен акт. Съгласно чл. 166, ал. 4 вр. ал. 2 от АПК основание за спиране на предварителното изпълнение е налице, когато то би причинило на оспорващия значителни или трудно поправими вреди. Само те могат по значимостта си да противостоят на онзи обществен интерес, заради който законодателят е допуснал със закон предварително изпълнение. При това значителните или трудно поправими вреди не могат да се презюмират, а следва да се конкретизират, като се представят доказателства за тях.

Настоящият съдебен състав намира, че представените по делото доказателства – трудов договор между В. С. А. и ЕАД „ЗАУБА“ и експертно решение на ТЕЛК за заболяване на детето В. не установяват евентуалното настъпване на значителна или трудно поправима вреда, която по своята същност, степен и резултат да е противопоставима на презюмирания от закона държавен и обществен интерес от закрилата на децата. Изпълнението може да се спре само въз основа на нови обстоятелства, каквито не се сочат в жалбата. Видно от доказателствата по административната преписка е, че детето В. е без здравна грижа и личен лекар, както и че майката не поддържа връзка с класен ръководител и ресурсен учител, с оглед неговите образователни потребности. В административната преписка има данни за това, че майката кара децата да ровят в кофите за боклук, както и че има намерение да продаде дъщерите си Й., В. и М. на ромската общност „кардараши“. По отношение на дъщерята А. има данни, че не посещава учебните занятия от началото на 2022 г., поставила е в опасност живота си в резултата на поглъщане на голямо количество лекарства, след остър конфликт с майка си. Всички тези факти и обстоятелства водят

до извода, че е налице сериозна опасност от увреждане на физическо, психическо, нравствено, интелектуално и социално развитие на децата. Наведените доводи и представените доказателства по делото не обосновават извод за оборване на законната презумпция, респ. за наличие на предвидените от закона обстоятелства, даващи основание за спиране на изпълнението на административния акт.

Преценката за това дали родителите имат възможност да полагат адекватни грижи за 4-те си деца и дали реално е застрашено здравето и живота им, ако не бъдат изведени от семейството е въпрос по съществуването на спора и не следва да бъде обсъждан в настоящото производство, доколкото настоящата заповед е временна, до произнасяне на компетентния районен съд с решение относно настаняването на децата в център за резидентна грижа или до промяна на обстоятелствата.

В случая изложените доводи в жалбата не водят до извода, че предварителното изпълнение на заповедта ще причини значителни или трудно поправими вреди за здравето и личността на децата, а напротив с настаняването им временно за резидентна грижа в ЦНСТДБУ - Р. ще охранят интересите на децата.

При съобразяване на горните факти и обстоятелства се налага извода за неоснователност и недоказаност на искането за спиране на предварителното изпълнение на заповедите.

Мотивиран от горното съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ искането на Б. А. и В. А. в качеството им на родители и законни представители на В. В. А., Й. В. А., М. В. А., и А. В. А. за спиране на предварителното изпълнение на заповеди № 3Д/Д-С-ВР-004/12.01.2023 г., № 3Д/Д-С-ВР-003/12.01.2023 г., № 3Д/Д-С-ВР-005/12.01.2023 г. и № 3Д/Д-С-ВР-002/12.01.2023 г. на директора на Дирекция „Социално подпомагане“ – В., с които на основание чл. 27, ал. 1 от ЗЗДет. във връзка с чл. 25, ал. 1 т. 4 от ЗЗДет. е наредено децата да се настанят временно за резидентна грижа в ЦНСТДБУ с адрес: [населено място], за срок до произнасяне на съда с решение или до промяна на обстоятелствата.

Определението може да се обжалва с частна жалба до Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщението му на страните.

На основание чл. 138, ал. 1 от АПК, препис от определението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ